

Bogár László: A Sárkány éve

2024 január 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A világ ma egy sokdimenziós globális háború színtere.

A kínai horoszkóp szerint 2024 a Sárkány éve, amelyet a rendkívül gyors, impulzív energiákkal örvényl? nagy változások jellemeznek majd. Érdekes ennek kapcsán eltöprengeni azon, hogy miért is van olyan mély különbség a

„keleti” sárkány és a „nyugati” sárkány között.

Míg a nyugati mesékben a sárkány a kozmikus pusztító energiák megtestesít?je, addig Keleten, leginkább az ?si kínai kultúrában a sárkány éppen ellenkez?leg a legelmélyültebb létértelmezési logikát testesíti meg. A magyar népmesék nyelvére „lefordítva” a kínai sárkány sokkal inkább felel meg annak, amit a táltos paripa jelent az ?si történeteinkben. A nyugodt elmélyült létismeret, a bölcsesség és a h?séges szolgálat megjelenít?je, akinek áldozatkész segítsége nélkül meséink h?se sokszor végleg elbukna. (És mégis a táltos fordul a h?shöz imigyen, „mit parancsolsz édes gazdám”). Nem véletlen tehát, hogy a sárkány minden ?si kínai szertartás legf?bb szerepl?je, a világ bölcs értelmezéséhez szükséges energiák legf?bb szimbóluma. És mi tagadás aligha van most fontosabb a világ számára, mint az elmélyült tudásra épül? bölcsesség, amelyre ebben az egyre inkább kavargó drámai örvénylésben helyes döntések épülhetnek.

A Sárkány éppen arra tanít a keleti létértelmezés szerint, hogy az emberben rejl? kozmikus energiákat miként lehetne úgy irányítani, hogy az emberi cselekedetek ne a rombolás, hanem az átgondolt alkotó energiák megnyilvánulásai legyenek. Ezért is int minket a keleti bölcsesség arra, hogy ne legyen bennünk félelem, szorongás, aggodalom, ne legyen harag, düh, indulat, mert ezek elhomályosítják az ítéletünket. Ha viszont nem tudunk helyesen ítélni, akkor nem tudunk helyesen dönteni sem, és ha nem tudunk helyesen dönteni, akkor nem tudunk helyesen cselekedni sem. Ha pedig egy emberi közösség, ami akár maga az emberiség egésze is lehet, tartósan képtelennek bizonyul helyesen cselekedni, annak drámai következményei lehetnek.

És ha körül nézünk 2024 januárjának világában, akkor szinte csak ezekkel a drámai következményekkel szembesülünk. És bár a „meg nem gondolt gondolat” egyre pusztítóbb következményei egyre fenyeget?bb módon mutatkoznak meg világunkban, most így az év elején mégsem tehetünk egyebet, mint hogy számba vesszük azokat a kritikus elágazási pontokat, amelyek meghatározhatják ennek az évnek, és az ezt követ? id?knek az alapvet? változásait.

A világ ma egy sok dimenziós globális háború színtere. A háború egyes „frontvonalai” látványosak és véresek, míg vannak sokkal rejtettebb, mondhatni „láthatatlan” frontvonalak is, amelyek éppen „láthatatlanságuk” okán akár veszélyesebb következmények hordozói is lehetnek, mint a „látványosított”, sokszor éppen ezért inkább véres színjátékként értelmezhet? frontszakaszok.

Ennek a sokdimenziós „létháborúnak” a legmélyebb oka a modern Nyugatnak az a végzetes kísérlete, hogy a világot egységes civilizációvá tegye, ami persze egyet jelentett a világ „nyugatosításával”, vagyis a modern nyugat létdiktatúrájával. Ironikus módon tehát a liberális demokrácia és szabad piacgazdaság kombinációja apologetikus önbemutatásával szemben a világtörténelem leginkább él?sköd? és pusztító diktatúráját jeleníti meg. Ez az az alapvet? lét-hazugság, ami mindent meghatároz, és mivel, ahogy Bibó István fogalmaz, „a dolgokat nevükön nevezni nem lehet és nem is szabad”, így marad a zsákutca végére jutott világ egyre zavarosabb örvénylése.

Amerikának, mint globális birodalomnak a menetrendszer? összeomlása (akárcsak az elmúlt öt évszázad ezt megel?z? birodalmaié) önmagában is nagy dráma, de a modern nyugat egész létszervez?dési módjának közelg? összeomlása ennél is nagyobb és az egész emberi létezést átható tragédia. Legf?képpen azért, mert a világ szellemi értelemben teljesen felkészületlen ennek a következményeire. Nincs semmiféle elméleti talapzata egy az eddig kényszer?en követett „nyugatosság” alternatíváját jelenteni képes létszervez?dési módnak, így a legvalószín?bb forgatókönyv a káosz további elmélyülése.

Az egyetlen vigasztaló eleme ennek az eléggé vigasztalannak tetsz? helyzetnek, hogy e globális örvénylés egyetlen lokalitás számára sem teszi teljesen lehetetlenné azt, hogy gyakorlatias és kreatív lét-kísérletekkel próbálja üzemeltetni az üzemeltethetetlent. A 2024-es év két választása számos tanulsággal szolgálhat arra nézve, hogy a lokalitásoknál nagyobb lépték? társadalmi aggregátumokban van-e bármilyen esély, megmutatkozhat-e bármilyen jel a reménykelt? irányú változásokra. Az egyik az Európai Parlamenti választás, a másik az amerikai elnökválasztás.

Nem nagyon lehet persze illúziónk, mindkét választás a narratívák háborújának kaotikus örvénylései közepette zajlik majd, hisz a dolgok néven nevezésére aligha nyílik tér. De hogy a dolgok néven nevezésére irányuló szándékok egyáltalán képesek-e megmutatni magukat, meddig s miként jutnak el a dolgok kimondásáig az sok tanulsággal szolgálhat.

Az egyre nyilvánvalóbb, hogy Kína, mint a „nem-Nyugat” meghatározó entitása egyre fontosabb szerepet játszik majd e végzetesnek látszó történelmi zsákutcából való békés kihátrálásban. A legmélyebb paradoxon Kína és az

egész „nem-Nyugat” számára az, hogy éppen a nyugat létszervez?dési elveinek elképeszt? sikeresség? megvalósításával jutottak el a Nyugattal való lételméleti mélység? szakításig. Hogy erre a soha nem látott mélység? paradoxonra milyen válasz születhet egyáltalán, azt egyel?re nem tudjuk. De hogy a keleti Sárkány elmélyült bölcsességére nagy szükség lesz 2024-ben abban egészen biztosak lehetünk.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló